

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6373/2021
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији су пуномоћници Мирјана Димитријевић и Радован Џанић, адвокати из ... и Стефан Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1573/20 од 09.04.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1573/20 од 09.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 1573/20 од 09.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 614/18 од 12.08.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 136.269,00 динара са законском затезном каматом на износ од 92.610,00 динара почев од 15.08.2015. године и на износ од 43.659,00 динара почев од 15.08.2016. године, све до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату износа од још 133.731,00 динара, са законском затезном каматом од 14.05.2015. године до исплате, као и захтев за камату на износ досуђен ставом првим изреке и то на износ од 92.610,00 динара почев од 14.05.2015. године до 15.08.2015. године и на износ од 43.659,00 динара почев од 14.05.2015. године до 15.08.2016. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.108,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 1573/20 од 09.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете исплати износ од 136.269,00 динара и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу

става првог изреке и у ставу трећем изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на износ главног дуга од 136.269,00 динара плати законску затезну камату почев од 12.08.2020. године до исплате, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца у делу да се обавезе тужена да му на износ од 92.610,00 динара, исплати законску затезну камату почев од 15.08.2015. године до 11.08.2020. године, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 43.659,00 динара почев од 15.08.2016. године до 11.08.2020. године и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.575,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права предлажући да Врховни касациони суд о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде које се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на накнаду материјалне штете, висини тражене накнаде и камати, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. С`тога, без обзира на судске одлуке приложене уз ревизију, по оцени Врховног касационог суда не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је дана 04.05.2018. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом 133.731,00 динар и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Преиначење одлуке о камати као споредном потраживању на главни захтев ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић